

Sygn. akt XXVI GC 387/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	sędzia Magdalena Śliwińska-Stępień
Protokolant –	protokolant Sylwia Żurek

po rozpoznaniu 10 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., (...)S.L. w M. (H.)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) S.L. w M. (H.) solidarnie kwotę 219 615,29 zł (dwieście dziewiętnaście tysięcy sześćset piętnaście złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie oddała powództwo;

3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., (...)S.L. w M. (H.) solidarnie kwotę 21.798,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 10.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Magdalena Śliwińska-Stępień

Sygn. akt XXVI GC 387/20

UZASADNIENIE

Powodowie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i (...) S.L. z siedzibą w M., Hiszpanii wnieśli pozwem z 11 kwietnia 2020 r. (data stempla pocztowego) o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 219 615, 29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 26 listopada 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 3-11).

W uzasadnieniu powództwa wskazano, że strony zawarły 6 marca 2017 r. Umowę na pełnienie nadzoru nad zaprojektowaniem i wykonaniem robót kolejowych. Wynagrodzenie należne powodom zostało na podstawie Umowy podzielone na dwie części: część stałą i część zmienną (zależną od poziomu zaawansowania robót). Pozwany odmówił

wypłaty powodom części wynagrodzenia zmiennego w wysokości 219 615,29 zł z uwagi na błędną w ocenie strony powodowej interpretację postanowień Umowy (w szczególności § 4 i 5 Umowy).

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 235-238).

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał fakt zawarcia przez strony postępowania Umowy z 6 marca 2017 r. Pozwany zakwestionował jednak legitymację czynną powodowych spółek, wskazując, że w treści żądania pozwu nie został wskazany sposób, w jaki ma być zasądzona żądana kwota na rzecz powodów. Ponadto pozwany zakwestionował wykazanie daty wymagalności roszczenia. Przechodząc do istoty sporu, w ocenie strony pozwanej brak podstaw do uznania, że strony ustaliły ryczałtowe wynagrodzenie dla powoda.

W piśmie z 9 lipca 2020 r. powodowie sprecyzowali, że wnoszą o zasądzenie od pozwanego solidarnie na ich rzecz dochodzonej kwoty (k. 267-268).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

(...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...) S.A., Zamawiający) ogłosiło przetarg nieograniczony na Nadzór nad zaprojektowaniem i wykonaniem robót dla zadania pn.: „Prace na linii kolejowej nr (...) Ł. L. (...) na odcinku Ł.-P.” w ramach projektu pn.: „Prace na linii kolejowej nr (...) (...) (...) – D. na odcinku W. – O. – D. – L., Etap I”.

(Specyfikacja istotnych warunków zamówienia – k. 160-188)

Dnia 5 grudnia 2016 r. Konsorcjum firm (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i (...) S.L. z siedzibą w M., H. złożyło ofertę w postępowaniu o udzielenie zamówienia na Nadzór nad zaprojektowaniem i wykonaniem robót dla zadania pn.: „Prace na linii kolejowej nr (...) Ł.-L. (...) na odcinku Ł.-P.” w ramach projektu pn.: „Prace na linii kolejowej nr (...) (...) (...) – D. na odcinku W. – O. – D. – L., Etap I” w ramach przetargu nieograniczonego ogłoszonego przez (...) S.A (dalej: Oferta).

Liderem konsorcjum zostało (...) sp. z o.o., które otrzymało pełnomocnictwo od (...) S.L. do reprezentowania wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

W ofercie wskazano proponowane przez wykonawców wynagrodzenie. Za Kontrakt nr 1 za Etap 2 wynosiło ono 470 375 zł netto, za kontrakt nr 2 za Etap 2 – 531 125 zł netto. Wykonawcy wskazali, że całkowite wynagrodzenie zostanie podzielone na wynagrodzenie stałe (40% wynagrodzenia całkowitego – 188 150 zł netto dla Kontraktu nr 1, 212 450 zł netto dla Kontraktu nr 2) i wynagrodzenie zmienne (60% wynagrodzenia całkowitego – 282 225 zł netto dla Kontraktu nr 1, 318 675 zł netto dla Kontraktu nr 2).

(Oferta z 5.12.2016 – k. 79-158)

(...) S.A. oraz (...) sp. z o.o. i (...) S.L. (dalej wspólnie: Wykonawca) zawarli 6 marca 2017 r. Umowę nr (...) o nadzór nad zaprojektowaniem i wykonaniem robót dla zadania pn.: „Prace na linii kolejowej nr (...) Ł.-L. (...) na odcinku Ł.-P.” w ramach projektu pn.: „Prace na linii kolejowej nr (...) (...) (...) – D. na odcinku W. – O. – D. – L., Etap I” (dalej: Umowa).

W § 1 pkt 40) Umowy „Wynagrodzenie” zdefiniowano jako sumę pieniężną netto powiększoną o należny VAT, zgodnie ze stawką obowiązującą dla danego świadczenia, należną Wykonawcy od Zamawiającego na zasadach określonych w § 4 i 5 Umowy.

Przedmiotem Umowy było sześć kontraktów:

- Kontrakt nr 1 „Zaprojektowanie i zabudowa urządzeń sterowania ruchem kolejowym i telekomunikacji wraz z wykonaniem dokumentacji projektowej i uzyskaniem niezbędnych zezwoleń na linii kolejowej nr (...) od km 1,811 do km 52,578”,
- Kontrakt nr 2 „Zaprojektowanie i wykonanie wszystkich robót niezbędnych do wykonania zadania (z wyłączeniem (...), telekomunikacji) w tym: wykonania robót branży torowej (nawierzchnia kolejowa, podtorze, odwodnienie), branży drogowej (skrzyżowania w poziomie szyn, drogi technologiczne), sieci, obiektów inżynierskich, robót okołotorowych wraz z wykonaniem dokumentacji projektowej i uzyskaniem niezbędnych zezwoleń na linii kolejowej nr (...) od km 1,811 do km 52,578”,
- Kontrakt nr 3 Dostawa szyn,
- Kontrakt nr 4 Dostawa podkładów,
- Kontrakt nr 5 Dostawa tuczni, a
- Kontrakt nr 6 Dostawa rozjazdów;

(§ 2 Umowy).

W § 3 Umowy Strony ustaliły, że dla każdego kontraktu Umowa będzie realizowana w dwóch etapach: Etap 2 i Etap 3. Dla Kontraktu nr 1 Etap 2 miał trwać 6 miesięcy, a Etap 3 – 24 miesiące. Dla Kontraktu nr 2 Etap 2 miał trwać 5 miesięcy, a Etap 3 – 24 miesiące. Okres wskazany dla Etapu 2 stanowił Okres podstawowy realizacji Kontraktu, w którym Wykonawca uprawniony był do wynagrodzenia stałego obliczanego na podst. § 5 ust. 5 Umowy. Okres wydłużony realizacji kontraktu wyznaczony został na 3 miesiące, w którym Wykonawcy zachowuje uprawnienie do opcjonalnego skorygowanego wynagrodzenia stałego obliczanego na podstawie § 5 ust. 2 Umowy.

W § 4 Umowy Strony ustaliły, że całkowite maksymalne wynagrodzenie Wykonawcy z tytułu realizacji niniejszej Umowy składać się będzie z sumy Wynagrodzeń przewidzianych za Usługę świadczoną dla każdego kontraktów. Wynagrodzenie całkowite netto zostało ustalone w wysokości 1 293 150 zł (1 590 574,50 zł brutto).

Wynagrodzenie wykonawcy było wynagrodzeniem ryczałtowym.

Na całkowite wynagrodzenie dla Kontraktu nr 1 składało się:

- Wynagrodzenie stanowiące ekwiwalent za wykonanie usługi na Etapie 2:

Wynagrodzenie zmienne należne w całym okresie realizacji Etapu 2 w wysokości 282 225 zł netto (347 136,75 zł brutto),

Wynagrodzenie stałe należne w okresie podstawowym realizacji Etapu 2 w wysokości 188 150 zł netto (231 424,50 zł brutto),

Opcjonalne wynagrodzenie stałe należne w okresie wydłużonym w wysokości 94 075 zł netto (115 712,25 zł brutto),

- Wynagrodzenie stanowiące ekwiwalent za wykonanie usługi na Etapie 3 w wysokości 32 926,25 zł netto (40 499,29 zł brutto).

Na całkowite wynagrodzenie dla Kontraktu nr 2 składało się:

- Wynagrodzenie stanowiące ekwiwalent za wykonanie usługi na Etapie 2:

Wynagrodzenie zmienne należne w całym okresie realizacji Etapu 2 w wysokości 318 675 zł netto (391 970,25 zł brutto),

Wynagrodzenie stałe należne w okresie podstawowym realizacji Etapu 2 w wysokości 212 450 zł netto (261 313,50 zł brutto),

Opcjonalne wynagrodzenie stałe należne w okresie wydłużonym w wysokości 127 470 zł netto (156 788,10 zł brutto),

- Wynagrodzenie stanowiące ekwiwalent za wykonanie usługi na Etapie 3 w wysokości 37 178,75 zł netto (45 729,86 zł brutto).

Wynagrodzenie Wykonawcy obejmowało wszelkie koszty, jakie poniósł z tytułu wykonania przedmiotu Umowy. Wykonawca nie był uprawniony do żądania podwyższenia wynagrodzenia z zastrzeżeniem przypadków określonych w Umowie.

W § 5 Umowy Strony ustaliły, że wynagrodzenie za realizację Etapu 2 płatne będzie w okresach miesięcznych. Wynagrodzenie netto należne Wykonawcy za okres jednego miesiąca obliczane będzie odrębnie dla każdego kontraktu i będzie składało się z części stałej i części zmiennej.

Wynagrodzenie stałe netto za jeden miesiąc było obliczane jako iloczyn: wynagrodzenie stałe netto podzielone przez prognozowaną ilość miesięcy okresu realizacji etapu.

Wynagrodzenie zmienne netto odpowiadało procentowemu zaawansowaniu robót dla Kontraktu nr 1 i nr 2 wliczanemu w oparciu o wartość netto faktur za roboty, które wpłynęły do Zamawiającego po zawarciu Umowy, w danym miesiącu, w stosunku do wartości netto całej Umowy i zostały zatwierdzone przez przejściowe świadectwo płatności za dany miesiąc. Wynagrodzenie zmienne netto w danym miesiącu było obliczane według następującego wzoru:

$$W_{zm} = \sum FWR \times WKN / WKR$$

gdzie:

W_{zm} – Wynagrodzenie zmienne netto Wykonawcy w danym miesiącu,

$\sum FWR$ – Suma wartości robót netto na fakturach Wykonawcy robót danego kontraktu i nadzorowanych i zarządzanych przez Wykonawcę, które wpłynęły do Zamawiającego w danym miesiącu po zawarciu Umowy,

W_{KN} – Wartość wynagrodzenia zmiennego netto Wykonawcy za usługi dotyczące danego Kontraktu,

W_{KR} – Wartość netto danego kontraktu.

Strony zastrzegły ponadto, że należne wynagrodzenie zmienne za dany miesiąc nie może przekroczyć wartości wynagrodzenia zmiennego netto Wykonawcy za usługi dotyczące danego kontraktu. W przypadku, gdy roboty na danym kontrakcie zostały zakończone przed planowanym terminem wykonania, przy jednoczesnej realizacji całego zakresu rzeczowego robót i dostaw, część zmienna wynagrodzenia za realizację Etapu 2, będzie należna Wykonawcy w całości, saldem przy ostatniej płatności za nadzór w okresie realizacji robót i dostaw dla tego kontraktu.

W § 20 Umowy strony postanowiły, że osobą upoważnioną przez Zamawiającego do kontaktów z Wykonawcą oraz nadzorowania wykonywania Umowy w imieniu Zamawiającego jest Dyrektor Projektu i Kierownik Kontraktu lub inna osoba upoważniona przez Zamawiającego.

(Umowa z 6.03.2017 – k. 51-77)

(...) S.A. poleciło Wykonawcy rozpoczęcie realizacji Etapu 2 Umowy od 8 marca 2017 r.

(Pismo z 7.03.2017 – k. 190)

Roboty objęte Umową zostały wykonane w całości i prawidłowo.

(okoliczność bezsporna, pismo z 19.12.2017 – k. 220, pismo z 24.09.2018 – k. 222)

Zamawiający w protokole z 25 września 2018 r. odebrał roboty wykonane przez Wykonawców w ramach Umowy oraz oświadczył, że zostały one wykonane zgodnie z Umową.

W załączniku nr 1 do protokołu zostało wyliczone wartości netto wynagrodzenia wykonawcy. Wartość wynagrodzenia zmiennego netto należnego Wykonawcy za Kontrakt nr 1 zostało wyliczone na 282 225 zł. Wartość wynagrodzenia zmiennego netto Wykonawcy w okresie od 1 do 31 sierpnia 2018 r. wyniosło 0 zł. Wartość wynagrodzenia zmiennego netto należnego Wykonawcy za Kontrakt nr 1 zostało wyliczone na 318 675 zł. Wartość wynagrodzenia zmiennego netto Wykonawcy w okresie od 1 do 31 sierpnia 2018 r. wyniosło 0 zł.

Protokół został podpisany w imieniu Zamawiającego m.in. przez M. R., który pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Projektu.

(Protokół odbioru usługi nr 18 z 25.09.2018 z załącznikiem nr 1 – k. 196-198)

Pismem z 22 listopada 2018 r. (...) sp. z o.o wezwała (...) S.A. do rozliczenia wynagrodzenia zmiennego Wykonawcy dla Kontraktów nr 1 i 2 zgodnie z Umową, tj. w wysokości 88 798,68 zł netto za Kontrakt nr 1 i 176 669,74 zł netto za Kontrakt nr 2. Wezwanie zostało odebrane przez Zamawiającego 26 listopada 2018 r.

(Pismo z 22.11.2018 z potwierdzeniem odbioru – k. 270-273)

Pismem z 20 maja 2019 r. (...) sp. z o.o. ponownie wezwał (...) S.A. do rozliczenia wynagrodzenia zmiennego dla Wykonawcy. Wezwanie opiewało na kwotę 219 615,29 zł, na którą składało się: 76 827,63 zł netto (94 497,98 zł brutto) za Kontrakt nr 1 i 101 721,39 zł netto (125 117,31 zł brutto) za Kontrakt nr 2.

(Pismo z 20.05.2019 – k. 274-277)

Spółka (...) S.L. zmieniła nazwę na (...) S.L.

Spółki (...) sp. z o.o. i (...)S.L. założyły na mocy Umowy z 1 września 2019 r. konsorcjum, którego celem była wspólna realizacja Umowy. Na lidera Konsorcjum została wyznaczona spółka (...) sp. z o.o. Lider był uprawniony do zaciągania zobowiązań i otrzymywania instrukcji dla i w imieniu Konsorcjum.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 Umowy Konsorcjum, spełnienie przez Zamawiającego całego świadczenia z Umowy na rzecz jednego z członków Konsorcjum skutkuje wygaśnięciem zobowiązania Zamawiającego z Umowy względem wszystkich pozostałych członków Konsorcjum.

(Umowa konsorcjum – k. 269)

Zamawiający zapłacił Wykonawcy tytułem wynagrodzenia zmiennego netto kwotę 205 397,37 zł za Kontrakt nr 1 oraz kwotę 216 953,61 zł za Kontrakt nr 2.

(okoliczność bezsporna)

Zamawiający odmówił zapłaty Wykonawcy pozostałego wynagrodzenia zmiennego w wysokości określonej w Umowie, tj. w kwocie 94 497,98 zł brutto za Kontrakt nr 1 i w kwocie 125 117,31 zł brutto za Kontrakt nr 2.

(Pismo z 31.01.2020 – k. 260)

Sąd ustalił wyżej opisany stan faktyczny na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których wiarygodności strony nie podważały, a Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować ich autentyczność. Na mocy art.

243² k.p.c. dokumenty znajdujące się w aktach sprawy lub do nich dołączone stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia.

Należy przy tym zauważyć, że stan faktyczny niniejszej sprawy był w istocie bezsporny. Pozwany przyznał zawarcie z powodami umowy, a także fakt zapłacenia części określonego w umowie wynagrodzenia zmiennego. Argumentacja strony pozwanej odnosząca się do stanu faktycznego dotyczyła jedynie daty wymagalności żądanej kwoty. Kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było jednak rozstrzygnięcie odmiennej interpretacji postanowień umowy łączącej strony.

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, albowiem wykładnia postanowień umowy łączącej strony przedstawiona przez powodów była prawidłowa, natomiast argumentację pozwanego w tym zakresie należało uznać za nietrafioną.

Jak stanowi art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Zgodnie z art. 65 § 2 k.c. w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Podstawowym celem wykładni jest ustalenie treści czynności prawnej, w której skład wchodzi interpretowane oświadczenie woli, a co za tym idzie praw i obowiązków (treści stosunku prawnego) powstającego (modyfikowanego, zakończonogo) w wyniku dokonania tej czynności prawnej (por. P. Sobolewski, Komentarz do art. 65 k.c., [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, (red.) K. Osajda). Wykładni można dokonywać na trzech różnych płaszczyznach: ustalenia literalnego brzmienia umowy, ustalenia treści oświadczeń woli przy zastosowaniu reguł określonych w art. 65 § 1 k.c. oraz ustalenia sensu złożonych oświadczeń woli poprzez odwołanie się do zgodnego zamiaru stron i celu umowy (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2020 r., sygn. akt I CSK 380/18).

W orzecznictwie i nauce prawa powszechnie przyjmowana jest kombinowana metoda wykładni oświadczeń woli wypracowana przez Z. Radwańskiego. Metoda ta przyjmuje, że w pierwszej fazie procesu wykładni należy ustalić sens oświadczenia woli na podstawie rzeczywistego znaczenia nadawanego oświadczeniu przez obie strony (sens oświadczenia zgodny z rzeczywistą wolą stron). Jeśli jednak brak jest zgodnego rozumienia stron, odwołać należy się do metody obiektywnej, wedle której właściwy sens oświadczenia woli ustala się na podstawie przypisania normatywnego, czyli zgodnie z tym, jak adresat oświadczenia sens ten rozumiał i rozumieć powinien (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 2018 r., sygn. akt IV CSK 106/17).

Podkreślenia wymaga, że w momencie, gdy między stronami umowy doszło do sporu na tle wykonania umowy, strony mogą przedstawiać odmienne interpretacje postanowień umowy, którą zawarły. Niemniej jednak powyższe nie świadczy o braku konsensusu, tj. zgodnego zamiaru stron przy zawieraniu umowy. Już w trakcie wykonywania umowy, albo po jej wykonaniu, ze względu na własne interesy i zmianę sytuacji każda ze stron może zmodyfikować swoje zamierzenia i oczekiwania, przedstawiając korzystną dla siebie interpretację. Jednakże to w momencie zawierania umowy konieczne jest istnienie zgodności w oświadczeniach woli stron, a nie na późniejszym etapie. W sytuacji, gdy każda ze stron dokonuje odmiennej interpretacji postanowień umowy stanowiącej źródło zobowiązania, konieczne jest dokonanie przez sąd jej wykładni zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 65 k.c. i w tym celu konieczne jest zbadanie rzeczywistych uzgodnionych intencji stron w chwili złożenia przez nie oświadczeń (wyrok Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2004 r., sygn. akt II CK 395/02, Legalis).

Sąd podziela równocześnie pogląd wyrażony m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2018 r. (sygn. akt I CSK 225/17), zgodnie z którym wątpliwości interpretacyjne, które nie dają się usunąć w drodze ogólnych dyrektyw wykładni oświadczeń woli, powinny być rozstrzygnięte na niekorzyść strony, która zredagowała tekst je wywołujący. Zasada *in dubio contra proferentem* jest w ocenie Sądu szczególnie istotna przy umowach zawieranych przez strony będące przedsiębiorcami. Od podmiotów gospodarczych wymaga się szczególnej dbałości o własne interesy, która

przejawiać powinna się między innymi w takim formułowaniu umowy ze swoim kontrahentem, która będzie klarowna i jednoznaczna.

Odnosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy, Sąd uznał, że zamiarem stron było ustanowienie wynagrodzenia ryczałtowego dla powodów, zmodyfikowanego przez rozłożenie płatności wynagrodzenia w czasie, zgodnie z systemem, który miał motywować Wykonawcę do sprawnego zakończenia prac.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z literalnym brzmieniem strony podzieliły należne Powodom wynagrodzenie na wynagrodzenie stałe i wynagrodzenie zmienne. Strony ustaliły również, że wynagrodzenie zmienne za jeden miesiąc będzie obliczane na podstawie wartości robót, które zostaną w danym okresie rozliczeniowym wykonane. Argumentacja Pozwanego opierała się na założeniu, że zmienność wynagrodzenia oznaczała, że w przypadku braku robót zgłoszonych w danym okresie rozliczeniowym, Wykonawcy nie będzie należne żadne wynagrodzenie. Z tego też powodu Zamawiający odmówił Wykonawcy zapłaty części wynagrodzenia zmiennego.

Podkreślenia jednak wymaga, że nie zostało zakwestionowane przez Pozwanego, że Powodowie wykonali Umowę w całości. Oznacza to, że wszystkie „Usługi” objęte umową łączącą strony zostały wykonane poprawnie, a Pozwany nie zgłaszał wobec nich żadnych istotnych zastrzeżeń. Nie bez znaczenia jest, że w części Umowy poświęconej definicjom pojęć użytych w treści Umowy „Wynagrodzenie” zdefiniowano jako sumę pieniężną netto powiększoną o należny VAT, zgodnie ze stawką obowiązującą dla danego świadczenia, należną Wykonawcy od Zamawiającego na zasadach określonych w § 4 i 5 Umowy.

Strony wprost ustaliły wysokość należnego Powodom wynagrodzenia, zastrzegając przy tym, że wynagrodzenie Wykonawcy będzie obejmowało wszelkie koszty, jakie poniósł z tytułu wykonania przedmiotu Umowy. Tym samym nie sposób podzielić stanowiska strony pozwanej, jakoby strony zastrzegły kosztorysowy system rozliczenia za wykonaną umowę, skoro wynagrodzenie Wykonawcy nie było zależne od poniesionych przez niego kosztów. Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu zgodnym zamiarem stron w momencie zawierania umowy było ustalenie wynagrodzenia ryczałtowego w wysokości z góry określonej dla każdego z kontraktów, która odpowiadała swojej wartością świadczeniu Wykonawcy.

Istotne jest również, że w Ofercie złożonej przez powodów, wyraźnie zostało wskazane, że wynagrodzenie całkowite zostało podzielone na dwie części: 40% stanowiło wynagrodzenie stałe, a 60% wynagrodzenie zmienne. Oznacza to, że suma wynagrodzenia stałego i wynagrodzenia zmiennego stanowiła całość wynagrodzenia należnego Powodom.

Wbrew twierdzeniom pozwanego, określenie „wynagrodzenie zmienne” nie dotyczyło zmienności jego wysokości, a dotyczyło metody rozłożenia płatności na raty w taki sposób, aby Wykonawca był nagradzany sprawnym wykonaniem przedmiotu umowy. Zgodnie z postanowieniami Umowy, im wyższa w danym miesiącu była wartość prac na danym kontrakcie, tym wyższe wynagrodzenie zmienne otrzymywał Wykonawca, podczas gdy wynagrodzenie stałe co miesiąc wynosiło tyle samo. Powyższy mechanizm jest spójny z celem, który przyświecał stronom – powód otrzymywał bowiem wyższe wynagrodzenie za większą ilość pracy w danym miesiącu, a pozwany zmniejszył ryzyko opóźnienia robót budowlanych.

Przytoczyć należy również § 5 ust. 5 Umowy, który przewidywał możliwość zakończenia robót na danym kontrakcie przed terminem wykonania, przy jednoczesnej realizacji całego zakresu rzeczowego robót i dostaw. W takiej sytuacji część zmienna wynagrodzenia miała zostać wypłacona w całości, saldem przy ostatniej płatności za nadzór w okresie realizacji robót i dostaw dla tego kontraktu. Z powyższego postanowienia wynika, że strony przewidziały możliwość wcześniejszego zakończenia robót i pragnęły uregulować kwestię wynagrodzenia dla Wykonawcy w takiej sytuacji. Kluczowe w niniejszym fragmencie Umowy jest fakt zastrzeżenia wypłacenia wynagrodzenia zmiennego w całości w przypadku realizacji całego zakresu umowy.

W ocenie Sądu nieprawdopodobne byłoby, aby strony zastrzegły, że całość wynagrodzenia zmiennego zostanie zapłacona pod warunkiem pełnego spełnienia przez Wykonawcę swojego zobowiązania, ale tylko w przypadku wcześniejszego zakończenia prac. Gdyby (...)S.A. chciał zawrzeć w Umowie postanowienie gratyfikujące Wykonawcę

za wcześniejsze zakończenie prac, to takie postanowienie bez wątpienia znalazłoby się w jednoznacznej formie w Umowie. Ponownie należy podkreślić, że to Pozwany redagował Umowę łączącą strony i to jego jako profesjonalistę, a także spółkę Skarbu Państwa przeprowadzającą przetargi zgodnie z Ustawą o zamówieniach publicznych, obciąża niejednoznaczność literalnego brzmienia Umowy.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że zgodnym zamiarem stron było zastosowanie wskazanego w § 5 ust. 5 Umowy sposobu rozliczenia analogicznie do sytuacji zakończenia przez Powoda realizacji Umowy w terminie. Jak zostało już wspomniane powyżej, strona pozwana w ogóle nie kwestionowała wykonania Umowy przez Powodów w całości. O powyższym fakcie świadczy również załącznik nr 1 do protokołu odbioru z września 2018 r. Pomimo tego, że w ostatnim okresie rozliczeniowym na podstawie faktur nie można było obliczyć należnego Powodom wynagrodzenia zmiennego, Sąd uważa, że przy realizacji ostatniej płatności pozwany zobowiązany był do zapłaty Wykonawcy pozostałej części wskazanej w Umowie jako wynagrodzenie zmienne. Również w protokole jasno została wskazana wartość należnego Wykonawcy wynagrodzenia, z podziałem na wynagrodzenie stałe i zmienne.

Powyższego rozstrzygnięcia nie podważa również użyte § 4 ust. 1 Umowy sformułowanie „maksymalne wynagrodzenie”. Nieprzekonujące Sądu są argumenty strony pozwanej, jakoby powyższe sformułowanie, które pojawia się wyłącznie w jednym fragmencie Umowy, świadczyć miało o kosztorysowym rozliczeniu wynagrodzenia dla Wykonawcy. Taka wykładnia byłaby przykładem wykładni stricte literalnej, opartej wyłącznie na jednym słowie użytym w danym zdaniu, bez uwzględnienia kontekstu (pozostałych postanowień Umowy), a także faktycznej woli stron.

Sąd nie mógł również pominąć faktu, że pozwany po pierwszym wezwaniu Wykonawcy do rozliczenia wynagrodzenia zmiennego uiszczył część kwoty, o czym świadczy zmniejszenie kwoty wskazanej w kolejnym wezwaniu wystosowanym przez powoda do pozwanego.

Podsumowując, Sąd stwierdził, że strony w Umowie z 6 marca 2017 r. ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe dla Powodów o łącznej wysokości 1 293 150 zł. Pozwany nie uiszczył części wynagrodzenia należnego Powodom tytułem tzw. „wynagrodzenia zmiennego” w wysokości 219 615,29 zł. Z tego powodu Sąd na podstawie § 4 i 5 Umowy z 6 marca 2017 r. zasądził żadaną przez Powodów kwotę w całości.

Sąd zasądził żadaną kwotę solidarnie na rzecz Powodów, zgodnie z żądaniem pozwu po modyfikacji oraz na podstawie Umowy konsorcjum dołączonej do pisma precyzującego powództwo (k. 267-268), zgodnie z którą Powodowie są wierzycielami solidarnymi w stosunku do wszystkich wierzytelności wynikających z przedmiotowej Umowy. Argumentacja pozwanego w zakresie nieudowodnienia solidarności wierzycieli została uznana przez Sąd za bezzasadną.

Sąd zasądził kwotę 219 615,29 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od 27 listopada 2018 r., ponieważ wezwanie do zapłaty z tytułu należnego Powodom wynagrodzenia skierowane do Pozwanego zostało doręczone 26 listopada 2018 r., czyli od 27 listopada 2018 r. Pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową wynika, że M. R. pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Projektu i był osobą uprawnioną przez pozwanego do kontaktów z Wykonawcą zgodnie z § 20 ust. 3 Umowy. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że w momencie doręczenia wezwania do zapłaty Zastępcy Dyrektora Projektu oświadczenie strony powodowej należało uznać za skutecznie doręczone (...) S.A.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi; jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podst. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800). Na sumę 21 798 zł zasądzoną solidarnie na rzecz

powodów od pozwanego złożyła się kwota 10 981 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwota 10 817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

sędzia Magdalena Śliwińska-Stępień

ZARZĄDZENIE

(...)

sędzia Magdalena Śliwińska-Stępień